

Kürt Halkını Yıldırılmazlar

Militarist Türk Ordusunun birlikleri, bizzat Genel Kurmay Başkanı'nın fiili yönlendiriciliğinde Irak ve İran Kürdistanı'na saldırdı ve uzun zamanlı hazırlıkları yapılan amcadı eylemini gerçekleştirdi.

Pêşeng'in geçen sayısında, Türkiye'nin, İran-İrak ve Türkiye sınır üçgenine büyük miktarda asker yığdığını; yoğun askeri faaliyetlere giriştiğini ve yeni saldırı hazırlıklarını hızla sürdürdüğünü belirtmiş ve yaklaşan tehlikelere dikkat çekmiştik. Türkiye ile NATO ve gerici Arap ülkeleri arasında trafiğin alabildiğine yoğunlaştığı, İran-İrak savaşının tüm hızıyla sürdüğünü, kanlı Humeyni rejiminin Kürdistan'a yeni bir saldırı başlattığı ve İran Kürdistanı'nda yüzlerce köyü boşaltarak halkımızı mecburi göçe tabi tuttuğu bir dönemde, Türkiye, SİL RT-Hakkari yöresindeki provakatif eylemleri bahane ederek bu hazırlıkların İran ve Irak Kürdistanı'na saldırarak gösterdi. Geçen yıl da, benzeri amaçlarla ama birkaç sınır muhafızının öldürülmesini bahane ederek Irak Kürdistanı'na saldırdığı hatırlardadır. Saldırganlığın kaynağı gösterilmeye çalışıldığı gibi "teröristlerin izlenmesi" değil, Türkiye'nin geleneksel yayılmacı karakteri ve emperyalizmin bölge jandarmalığı görevinin gerekleridir. Amaç, halkımızın yıllardır Kürdistan dağlarını aydınlatan bağımsızlık ve özgürlük ateşini söndürmek, jandarmalık rolünün provasını yapmak, bölge halklarına ve ilerici yönetimlere gözdağı vermektir.

Ne ki, imha politikaları, halkımızı O'nun örgütli güçlerini yıldırılmaz, bölge halklarının ulusal ve toplumsal mücadelesini durduramaz. Kürdistan ve bölge halklarının tarihi bunu sayısız defa göstermiştir.

Devamı s. 11'de

Desteği Güçlendirelim

"Türkiye'de Demokratik Düzene İlişkin Gözlem ve İstemler" başlıklı Dilekçeye İmza atan 1256 (ki daha sonra bu sayı 1400 civarına vardı) aydınla Türkiye, Kürdistan ve uluslararası kamuoyunda dayanışma sesleri yükselirken, dilekçeye İmza atan 56 aydın hakkında 1402 sayılı Sıkıyönetim Yasası'nın 16/1 maddesine aykırı davrandıkları gerekçesiyle açılan dava, Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı 1 Numaralı Askeri Mahkemesi'nde 15 Ağustos'ta başladı. 56 aydın, 3 aydan 1 yıla kadar hapis cezasına çarptırılma istemiyle yargılanıyor. Ayrıca dilekçeye İmza atan tüm aydınların ifadesinin alınması sürüyor.

Bilindiği gibi, Faşist Diktatörlük, başından beri Aydınlar Dilekçesi'ne karşı sert tepki gösterdi. Aydınları baskı altına almak ve yıldırmaq için devletin tüm olanakları kullanıldı. Çeşitli kurumlarda görev yapmakta o-

lan dilekçeye İmza atmış aydınlar hakkında soruşturmalar açıldı. Kimileri istifaya zorlanıyor, kimileri ise, görevden atılma tehlikesiyle karşı karşıya.

YÖK'de, Aydınlar Dilekçesi'ne İmza atan üyeleri hakkında soruşturmalar açtı ve savunmalarını aldı. Öğretim görevlileri üzerindeki baskılar yoğunlaştırılıyor, üniversitelerin dışına atılmak isteniyorlar. Bu "temizlik hareketi"yle, öğretim üyeleri'ne, daha "uyasal" davranmadıkları takdirde kıyırma uğrayacakları biçiminde gözdağı verilmek amaçlanıyor.

Ama, diktatörlüğün elebaşlarının tüm karalama, demagoji ve yalanları Dilekçeyi etkisiz kılmaya yetmedi. Rejimin savunculuğunu yapan, onu koruyup güçlendirmeye çalışan çevrelerin propagandaları tutmadı. Rejimin çirkef yüzündeki perde biraz daha aralandı. Dilekçe, mev-

Devamı s. 4'te

Tekelci Burjuvazi de Kemer Sıkıyormuş (!)

ENKA Holding'in patronu Şarik Tara ile tekstil sanayi patronu ve TİSK Başkanı Halit Narin'in geçen ay, ayrı ayrı yaptıkları açıklamalara göre, sözümona teknelci burjuvazi de kemer sıkıyormuş (!) Ş. Tara; "Sadece ücretli değil, biz de kemer sıkıyoruz" derken, H.Narin de; "kim işçi ücretleri az diyor? İşçinin ücreti işçiye yetmiyorsa, benim ücretim de bana yetmiyor" diyerek, Türkiye teknelci sermayesinin, işçi sınıfı ve diğer çalışanlarla düşman karakterini, doymak bilmez kar hirsını bir kez daha dile getirmiş oldular. Bu güçlerin uşağı olan T.Özal da geri kalmayarak koroya katıldı ve "İşçilerin önemli sorunlarının olduğunu sanmıyorum" dedi. Gerçi, halkımız bu türden açıklamalara yabancı değil ama, uzlaşma-

ci ve teslimiyetçi sendikacıların katılımıyla da olsa, toplu sözleşme görüşmelerinin başladığı günümüz koşullarında böyle bir açıklamanın peş peşe sıralanması, toplu sözleşmelerin sonuçları bakımından üzerinde önemle durulması gereken sinyallerdir.

Açıktır ki, teknelci sermayenin sözcüleri, üretim sürecinde harcanan işgücünü karşılamaktan uzak olan asgarî ücrette dahil razı olmuyorlar ve ücretlilerin yaşam koşullarını daha da düşürmek amaçladıkları. Asgarî ücret tartışmalarının yoğunlaştığı dönemde, yine H.Narin'in "bikisel hayatımız" şeklindeki açıklaması hatırlardadır. Görüldüğü gibi, amaç ortalığı velleveye boğarak fırsattan istifade ücretlilerin

Devamı s. 11'de

HER ŞEY PARTİ İÇİN !

Daha Organizeli Daha Canlı

Roni KOÇER

Faşizmin halklarımızı karşı en kaba baskı ve terör yöntemlerini uygulayarak, tekelci burjuvazi ve uluslararası finans kuruluşlarının sömürülerini artırma çabaları, halkta, rejime karşı açık tepki ve öfke, yeni yeni yığın çıkışlarına neden olmaktadır. Ne var ki bu çıkışlar, örgütsüzlüğün getirmiş olduğu zaafıardan dolayı istenilen sonuçları henüz veremeden oldukça uzaktır. Devrimci hareketin içinde bulunduğu durum, yığınları örgütlenerek öncülük edebilme yeteneğinden yoksun oluşu, önümüze büyük ve acil görevler koyuyor. Oysa bu görevlerimizi başarabilmemiz, varolan zaafıardan kendimizi arındırmada gösterebileceğimiz çabalara, atacağımız adımlara bağlıdır.

Bu açıdan eksiklerimizi giderip, yararlarımızı sararak örgütlenmiş yığınlarımızı zorlayarak varolan olanaklarımızı zorlayarak verimli onlarca, yüzlerce kat arttırmamız, tarihten aldığımız sorumluluğumuzun, omuzladığımız yükü hedefe vardiğimiz zorunlu koşulu olarak önümüzde duruyor.

Parti, devrim mücadelesini ve ona bağlı bir biçimde demokrasi mücadelesini ilerletmek için organlararası organizasyonu yeteneğini daha üst bir düzeye çıkarmak zorundadır. Kadrolar, görev ve sorumluluklarını yerine getirebilmek amacıyla tüm bilgi ve becerilerini seferber etmede daha canlı, enerjik ve akılcı yollardan davranmak zorundadırlar. Bizleri bekleyen görevlerin, gerekli atak ve örgütlenmiş göstermeyen bir örgütün üstesinden gelebileceği tip ten uzak oldukları aşikardır.

2. Parti Kongresi'nden sonra önemli adımları atarak Partinin prestijini, etkinliğini artırdık. Faşizmin ve sağ oportünizmin Partiyi tasfiyeye yönelik plan ve saldırılarını boşa çıkardık. Darbeler yığın örgütsel yapımızı düzene sokmak, güç toplayarak ye-

ni bir saldırıya hazırlanmak yolunda attığımız tüm olumlu adımlara rağmen, bugün çok sayıda sorunumuz çözüm bekliyor. Halen de çözememiş bulunduğumuz ama çözümleri için yeterli güç ve olanaklara sahip olduğumuz acil pratik adımların bir an evvel atılması zorunludur. Bu da, herşeyden önce defalarca belirtildiği gibi, tüm güç ve olanakların seferber edilmesiyle olur ve örgütsel yapının küçük burjuva kalınlıktan arındırılarak canlandırılmasını gerektirir. MK' den en alt birimlere kadar faaliyetleri birbirine iyi organize edilmiş, uyumlu bir şekilde çalışabilen bir parti haline geliyoruz. Çünkü organlararası organizasyonda, teorik düzey ve hareket yeteneği itibarıyla güçlü, iç ve dış karşı duyarlı, değişen ortamlara ustalıkla adapte olmayı becerecek düzeyde bir çalışma yürütmeyen parti veya örgütlerin devrimi başarabilmelerini düşünmek boş hayaller kurtarmaktan öteye geçmez. Biz, daha üstün bir organizasyon mekânlaşması, daha canlı bir örgütsel yaşamı egemen kılmaya çalışmaktayız. Partisel yapıda meydana gelen tıkanıklık ve aksaklıklara zamanında müdahale edilebilir, yapıları zedelenen hücre ve organlar bir an evvel düzeltilmelidir.

Parti safılarında aktiviteyi zedeleyen hantal, nemelazımcılık, vurdumduymaz tutum ve davranışlara karşı savaş daha etkinçe sürdürülmelidir. Partisel savaşımı pasifizeye, onun canlı özünü boşaltmaya yönelen her tutum ve davranışın burjuvaziye hizmet edeceği, onun ekmeğine yağ süreceği ve Kürdistan halkına ve Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesine ağır zararlar vereceği açıktır. Örgütsel canlanmayı sekteye uğratabilecek komünist çalışmaya göbe düşürülecek tutum ve davranışların önü alınmalıdır. Organlararası uyumluluk, her

organın görev ve yetkilerini, sorumluluklarını bilmesi, iyi biçimde yerine getirmeye çalışılması büyük öneme sahiptir. Organlardan her birisinin eyleminin sağlamlığı; organlara bağlı olarak işlev gören her hücrenin kararlı, dirençli, fedakar, duyarlı, yaratıcı, çalışkan faaliyetleri bir bütün olarak partinin güç ve etkinliğini belirlerler. Partinin faaliyeti; organizmal yapıdaki tüm örgütlerin birbirleriyle ilintili olarak sürdürdükleri faaliyetlerin toplamıdır. Bazen organizmanın bir organında veya organ parçasının herhangi bir hücrelerinde meydana gelen bir arıza veya hastalık, ilk bakışta önemsizmiş gibi görünse bile partinin savaşımını umulmadık oranda olumsuz yönde etkileyebilir. Buna dikkat etmek, her müdahaleyi zamanında yapmaktır.

Parti örgütlerini yetkinleştirme çabaları sürekleştirilmeli. Denetim ve İrtibat-İletim faaliyetlerinin organizma için canlanıcı öneme sahip olduğu ortadadır. Bağlı yetince sıkıştırılmamış, aktarım-iletim zincirleri sağlam olmayan bir parti veya örgütün adına layık bir proletarya örgütü olamayacağı gerçeği bilinmektedir. Unutmayalım ki organlarının faaliyetleri birbirlerine bağlı olarak düzenli işleyen bir örgütün savaş yeteneğinin güçlülüğü sözkonusu olmaz.

Güçlü ve sağlam organizma, kendini doğa ve topluma en iyi biçimde uyduyabilen, gereken şekilde hareket etme yeteneğine sahip olabildir.

Bütün organlar ve partililer, savaş örgütümüzün daha seri, daha canlı bir yapıya kavuşması için seferber olmalıdır. Orkestra mensuplarının tümü ellerindeki enstrümanı daha mükemmel çalışmaya çalışmalıdır. Besteyi, notaları bilmek ve en önemlisi de yöneten ve yönetilenle çalışmalarımızda yeterli tiftiz çabaları gerçekleştirmek hem partiyi daha sağlam bir yapıya kavuşturacak ve hem de yığın desteğimizi kat kat artıracaktır. Bizler, halkta bir umut ve güven kaynağını

Devami s. 9'da

SODEP UZLAŞMACILIĞI ALTERNATİF SEÇTİ

Geçtiğimiz ay içinde yapılan SODEP Kongresi, burjuva liberal kesimlerin ve sosyal demokratların, anti-faşist mücadeledeki kaypaklıklarını, 'iki yüzlülüklerini ve faşizme uzlaşmaya hazır karakterlerini en iyi ortaya çıkaran gelişmelerden biri oldu.

Burjuva başınında, daha Kongre öncesiinden başlanarak günlerce SODEP Kongresi üzerinde duruldu. Çok şey yazılıp çizildi. Fakat dikkatli bir bakışla yazılanların hiç birinin; SODEP'in bugün iş başında olan faşist diktatörlüğüne isbasından uzaklaşmak için ne yapacağına bugün dıçkık zoruyla yürürlükte olan ekonomî politikaya karşı hangi alternatifini ortaya çıkaracağına ilişkin olmadığı görülür. SODEP Kongresi de bu yönde herhangi bir karar almadığı gibi, dıddı sayılabilecek tartışmalara da sahne olmadı. Kongreye damgasını vuran, SODEP'in bugün yürürlükte olan rejim açısından tam anlamıyla meşrulaştırmak, büyük tekelilere; onlar adına suyun başını tutan generallere güven verme, onların her türlü tedirginlik ve kuşkularını giderme çabaları oldu.

Daha Kongre başlamadan bir kaç gün önce SODEP Genel Başkanı Erdal İnönü, faşist darbecilerin elebaşı Kenan Evren'le görüştü. Bu görüşmenin ana konusunu SODEP'in bugünü ve geleceğine ilişkin olduğu, başına da yansıdı. Bu görüşmede İnönü'nün, sola ve "bölücüler"e karşı her türlü hassasiyetin korunacağı, onlara karşı en sert tutumda devam edileceği, ayrıca orduya ve devlete en ufak bir "göğce" düşürmek için azami çaba sarfedeceği, hükümete ve yönetime karşı "ağır başlı ve yapıcı bir muhalefet" sürdüreceği... v.s gibi konularda güvence verdiği kuşku götürmez. Buna karşın, Kenan Evren'in de bu tür güvencelerin kamuoyunda da açıklanmamasını, resmi kararlara dönüştürülmesini gereğinden söz ederek bu yönde Kongrede kararlar alınmasını "tavsiye" ettiği söylenebilir.

Nitekim Erdal İnönü'nün Kongre'yi açış konuşmasının ana temasını, rejim çerçevesinde tam meşrulaşma ve suyun başını tutanlara eksiksiz güven aşılama çabaları oluşturdular. SODEP Genel Başkanı, bugün içinde yaşadığımız dönemi, değil demokrasi, "demokrasiye geçiş" dönemi olarak bile değerlendiremeye-

ceğini itiraf ettiği halde "yeni demokrasimizi bu Anayasa düzeni içinde kurmak ve geliştirmek zorundayız" dedi. Böylece, generaller cuntasının 1982 yılında halklarımızı zorla dayatığı ve askeri faşist darbeyi "meşrulaştıran" bugünkü faşist diktatörlüğe yasal dayanak olan "anayasa" denen zorbalık belgesini, hakiki anayasa olarak benimseyerek "yeni demokrasimizi"ne böylesi bir zorbalık rejimini çerçevesinde kurulup gelişeceği gibi ham hayeller öne sürerek; yığınların, anti-faşist mücadeleye ilişkin bilincilerini bulandırmak yolunu tuttu. Yalnız bununla kalmadı. En azında öntümüzdeki dört yıl içinde Anayasa değişikliği talebini ortaya çıkılmasını istemeyeceklerini de açıkladı. Genel Başkan'ın ağzından SODEP'in "anayasa değişikliği" talebini rafa kaldırdığını resmen açıklamasını; burjuva liberallerin ve sosyal demokratların, demokratik hak ve özgürlüklere sahip çıkmadıkları kaypaklıklarını ve iki yüzlülüklerini açığa vuran en iyi gösterge oldu. SODEP bu talebi rafa kaldırma gerekçesini, hiç kuşkusuz parlamentoda olmasına bağlıyor. Bu son derecede tutarsız ve hiç bir nedeni olmayan bir gerekçedir. Demokratik hak ve özgürlüklere sahip çıkmak, hiç olmazsa burjuva demokratik bir anayasanın yürürlüğe girmesini istemek için parlamentoda olmaya gerek yok. Bugün parlamento dışında, hatta faşizmin çizdiği yasal sınırlar çerçevesinde bile bu taleplerin bir kısmına sahip çıkılabilir. Kaldı ki eğer bu dönem gerçekten "demokrasiye sahip çıkma dönemi" olarak değerlendiriliyorlarsa, demokratik hak ve özgürlükleri içeren talepleri, en önde de faşist anayasanın kaldırılarak demokratik bir anayasanın yürürlüğe konulması talebini her yerde, her alanda savunmalı, bunların iç ve dış kamuoyuna mal edilmesi için çaba göstermelidirler. Oysa SODEP "demokrasiye sahip çıkacağı" yerde, diktatörlüğe bu görevlerini dondurduğuna ilişkin güvenceler veriyor.

"Anayasa" konusundaki tutumu ortaya çıktıktan sonra, SODEP'in diğer bazı konularda öne sürdüğü taleplerin yanında kitlelerin oyalama ve uyutma amacını güttüğünden başka herhangi bir anlam çıkmaz.

Örneğin SODEP'in bir yandan anayasa değişikliği talebini rafa

kaldırması, diğer yandan da "... özellikle fikir ve siyasal suçları kapsayan, obaldifince geniş kapsamlı bir affa taraftarız" demesi, halklarımızın en derin özelem ve istemlerinden biri haline gelen "af" talebini istismar etmekte başka anlama gelebilir mi? Bu Anayasa yürürlükte kaldıkça, halen zindanlarda en ağır baskı ve işkence koşulları altında tutulan devrimciler, demokratlar ve anti-faşistler için "af" çıkarılabilir mi? elbetteki çıkarılamaz. Böylesi bir durumda "af" çıkarsa bile, bu, siyasal olmayan tutukluları ve faşist canileri asmayacak. Bugünkü iktidar da pekalı böylesi bir "af"tan yana çıkarabilir. En geniş af istiyoruz demek yeterli değil; bunun hangi yollardan nasıl gerçekleştirileceğini somut olarak göstermek ve bu uğurda savaşmak gerekir. SODEP'in, Kongre'sinde, generaller tarafından resmen güdüldü bir parti olarak kurulan HP ile birleşme sorununa ışık yakması da O'nun demokrasiye sahip çıkmada takındığı aldatıcı tutumun ve faşist rejimin elebaşlarıyla uzlaşma karakterlerinin ağır basması sonucudur.

Burjuva basını, Kongreye her bakımdan açığa çıkan ve resmîleşen SODEP'in bu uzlaşmacı, teslimiyetçi, "demokrasiye sahip çıkmak"tan temelde vazgeçici ve bu yöndeki talepleri rafa kaldıran tutumunu öve öve bitiremiyor. Böylesi tutumlarla ona saygınlık, ciddilik ve ağırbaşlılık payeleri biçiyor. Hatta bunu ANAP Hükümeti'ne karşı oluşturulan tutarı bir alternatif gibi bile sunmaya çalışıyor. Tüm sinsice yaygaralara rağmen, burjuva basının "SODEP alternatifi"nden kastının gelişmekte olan anti-faşist halk muhalefetine karşı büyük tekelci burjuvazinin "truva atı" rolü olduğu da satır aralarında yansıyor.

Türkiye ve Kürdistan'ı komünistlere, devrimci-demokratik güçlere, şu anda içinde yaşamakta olduğumuz süreçte çok açık ve somut bir görev düşüyor. Tekelci burjuvazinin, işbaşında iktidarı acılaşması karşısında yaratmaya çalıştığı "truva atı" rolünü boşa çıkarmak, faşist anayasaya çizilen parlamenter ve yasalı hayellere kesin darbeyi indirerek, halklarımızın anti-faşist mücadelesinin önüne dikilmeye çalışılan engelleri yerle bir etmektir.

Bunlar Yaşama Düşman

Bugüne kadar değişik tarihlerde, değişik yerlerde işbaşına gelen faşist diktatörlüklerin ortak özelliklerinden biri de hiç kuşku yok ki kültürel değeri yüksek eserleri imha etmeleri, cadde meydan isimlerini değiştirmeleridir. Mussolini, Hitler ve benzerlerinden sonra şimdi aynı işi Evren diktatörü yapıyor.

Faşist diktatörlük, Türkiye ve Kürdistan halklarına şu üç buçuk yılı aşkın sürede yönelttiği baskı, terör ve sömürü eş-

liğinde yoğun ideolojik saldırılarını, sanat ürünlerinin imhasını sürdürüyor. Faşizm, sanat ürünlerinin üretimini sansüre bağlamakla yetinmedi. Daha evvel üretilmiş bulunan film, heykel, anıt, tablo kitap vs. gibi çok sayıda kültür ve sanat eserini irkçı, şöven, yoz gerekçeler ileri sürerek imha etti; sokak ve meydan isimlerini değiştirdi. Yazar ve sanatkarlar hakkında çok sayıda dava açtırdı.

Evren diktatörlüğü, toplumu ileriyeye götüren, demokratik içe-

rik taşıyan sanata karşıdır. Burjuva demokratik içerikli dahi olsalar, faşist ideolojiye uygun görülmeyen çok sayıda eserin Evren faşizminin hişmasına uğraması, bunların "istenmeyen eserler" ilan edilmesi, faşist ideoloji ve kültür anlayışının bu eserleri kendi gelişimi önünde engel görmesindedir. Faşizmin istediği "sanat" aşırı gerici, irkçı, şöven ve saldırganlığı körükleyen, savaş kıskırtıcılığı yapan emeğin aşırı sömürsünü meşurlaştırıyama çalışan "sanat"tır.

Eser yıkımı, koyu sansür, Evren-özal çetesini kurtarmaya yetecek mi? Hitler de nice kültür sanat eserini yaktı, yıktı, nice sayıda sanatçıyı, bilim adamını ağır cezalarla çarptırdı. Ama sonuç ne oldu? Bu, onun egemenlik sisteminin süreklilişmesini sağladı mı? Marks, Engels, Lenin'in yakılan kitapları Hitleri alaşağı olmaktan kurtardı mı? Sokak, meydan isimlerini değiştirmesi şimdi buraların önemli bir bölümünde sosyalizm inşa edilmiş olmasını, sömürülen yokedilmiş olmasını engelleyebildi mi?

Sonunda Hitler gibi Evren de alaşağı olmanın kurtulamayacaktır. Bu da bir başka benzerlik olacaktır.

Bu arada, Ecevit gibilerinin, diğer kimi burjuva aydın geçinlenlerin, eser imhasına, cadde isimlerinin değiştirilmesine tepki göstermeleri de ikiyüzlülükten başka bir şey değil. Çünkü biz-zat onlar da böylesine, uygarlık, insanlık düşmanı eylemlerin suç ortaklarıdır. Yıllardır, Kürdistan kent ve köylerinin adlarını değiştirenler, Kürdistan'daki tarihi eser ve kalıntıları imha ettirenler, onların dört elle sarıldıkları Mustafa Kemal'leri, Kemalistlerdir. Böylece onlar Kürt halkını ortadan kaldıracıeceklerini sandılar. Ama olmadı.

Şimdi de Ecevit, başlıyor; aman ne yapıyorsunuz, Türk'e ait olan ve olmayan eser ayırımı yaparak, yıllarca bizim işlediğimiz suçu ortaya çıkarıyorsunuz demeye getiriyor.

Bu baylar boşuna bağırmasınlar. Biz onların da, şövenizm ve irkçılık konusunda diğerlerinden pek farklı olmadıklarını çok iyi biliyoruz.

Desteği Güçlendirelim

Baştarafı s. 1 'de

cut yönetim biçimine hoşnutsuzlukları ve öfkeleri artan yıl-ışınlar arasında olumlu tepkilerle karşılandı; Türkiye'nin "demokrasiye geçiş" yaptığı yolunun daha iyi açığa çıkmasına etki de bulundu. Nitekim hem Evren ve hem de özal'ın bu dilekçe konusunda açıklama yapmak zorunda kalması bunun açık kanıtıdır.

Aydınların baskı ve koşuşturmalara uğramalarını, aralarında İngiltere İşçi Partisi Başkanı A. Jorgensen, Avrupa Konseyi Başkan Yardımcısı L. Budtı, Avrupa Konseyi Hukuk Komisyonu Başkanı B. Elmgulst, Danimarka Komünist Partisi Başkanı J. Jansen, Avusturya Sosyalist Partisi Onur Başkanı ve eski Bakan Dr. B. Kreisky, Yunanistan Komünist Partisi Parlamento üyesi ve Besteci M. Teodorakis, eski Portekiz Cumhurbaşkanı F. de Costa Gomes, eski Portekiz Başbakanı M. L. Pintaşlgo, Avrupa Parlamentosu Sosyalist Grup Başkanı E. Gilnne ve Avrupa Sendikaları Konfederasyonu Genel Sekreteri M. Hinters'in de bulunduğu, 2 bin aşkın batılı devlet adamı, politikacı, sendikacı, bilimadamı, gazeteci ve sanatçı

protesto etti ve aydınların verdiği dilekçeyi desteklediklerini bildirdi.

Uluslararası alanda çeşitli örgüt yöneticileri ve tanınmış etkili kişilerden gelen protestolar, aydınların eylemine duyulan sempati ve verilen destek, Faşist Diktatörlüğün yöneticilerini sıkıştırıyor, huzursuzluklarını artırıyor.

İçinde bulunduğumuz ayın 15'inde başlayan duruşmalarda, aydınları, asgarî demokratik bazı istemler öne sürmekten dolayı yargılayarak cezaya çarptırmak isteyen faşist diktatörlüğün bu eylemine karşı, çıkarları rejimin çıkarlarıyla çelişen tüm demokrasi güçlerini bekleyen bir önemli görev var: Bu, aydınlara, Türkiye, Kürdistan ve uluslararası alandaki dayanışma ve desteğin daha da güçlendirilmesi, faşist rejimin içine düştüğü çıkmazın derinleştirilmesi, halk düşmanı yüzünün kitleler nezdinde daha da açığa çıkarılmasıdır. Bu davayı faşist rejimî teşhir etmede bir araç olarak kullanalım; kitleleri ve dünya kamuoyunu aydınlatmada aktif davranalım ve desteği güçlendirelim.

**İMHA POLİTİKALARI
HALKIMIZI YILDIRAMAZ**

KENDİNE ÖZGÜ BİR ANLAYIŞ ve BAZI YAKLAŞIMLAR ÜZERİNE

Ferhad ÇELENG

Sömürgeci faşist diktatörlüğe karşı Türkiye ve Kürdistan halklarının ortak mücadelesini yükseltmenin kat kat önem kazandığı, komünist, devrimci demokratik ve anti faşist güçlerin, güç ve eylem birliklerine, giderek Türkiye ve Kürdistan düzeyinde ortak cepheler yaratmaya daha fazla ihtiyaç duyduğunu günümüz koşullarında, PKK (Apocular) tarafından tezgahlanan provakasyonların ardı arası gelmiyor. Hemen hemen tüm sol parti ve örgütlere karşı kin ve düşmanlık körükleniyor. Sol parti ve örgütlere yönelik yalan, iftira ve demagojiler yine hadsafhada.

Bilindiği gibi, 1982'den bu yana, aralarında bazı MK üyelerinin de bulunduğu onlarca PKK'linin bizzat PKK yönetimi tarafından belli yerlerde "misafir" edilmesi ve PKK'den ayrılan bir Kürt yurtseverinin 20 Haziran 1984 günü İsveç'te PKK'li "bir bağımsızlık savaşçısı" tarafından katledilmesi sonucu yeni bir boyut kazanan provakatif eylemler; sol parti ve örgütlerin tüm tepki ve uyarılarına rağmen, gelişme ve derinleşme yönünde seyir izliyor. Nitekim, PKK'den ayrılan bir Kürt yurtseverinin daha, yine PKK'lilerce 7 Ağustos 1984 günü F.Almanya'da katledilmesi, halktan yüzlerce insanın tutuklanıp, işkence tezgahlarında geçirilmesine yolaçan, sömürgeci faşist diktatörlüğün Kürdistan'a yönelik imha politikalarına yeni gerekçe ve bahaneler yaratan SİRT-Hakkari yöresindeki son eylemler, PKK'nın, sözünü ettiği -ğimiz provakatif girişim ve çabalarının ürünüdür.

Açık ki, PKK, tüm tepki, uyarı ve önerilere rağmen yanlış tutumlarından vazgeçmek bir yana, daha da hırçınlaşıyor, yeni provakasyonlar yaratma yolunda çabalarını yoğunlaştırıyor. Ne pısmanlık duyuyor ne de yanlışlığını "sağır, sultan"ın bile duyduğu eylemlerini gözden geçiriyor. Halbuki sol güçlerin gösterdiği tepkileri durup düşünmesi gerekirken, şu an bu yönde en ufak bir belirti olmadığı gibi, aksi yönde hazırlıklar var. Örneğin, Türkiye Kürdis-

tanı'ndan partimizin de içinde bulunduğu 5 parti ve örgüt, ortak bir bildiriyle, PKK'nin provakasyonlarına dikkat çekti, uyarı ve önerilerde bulundu. Türkiye'den de hemen hemen tüm sol parti ve örgütler olayı (Enver Ata'nın İsveç'te katledilmesi olayı) kınadılar. İsveç'te 6; F.Almanya'da 10; Fransa'da 17 Türkiyeli ve Kürdistanlı demokratik örgüt, provakasyonlara karşı çıktı, uyarılarda bulundu. Ne var ki, PKK, tüm bu tepki ve uyarıları "düşmanca" girişimler olarak değerlendirip, kendi provakatif eylemlerini bir bir savundu, savunuyor.

Öte yandan, PKK'nin provakatif eylemleri, Türkiyeli ve Kürdistanlı komünist, devrimci demokratik ve anti-faşist güçler arasında çeşitli düzey ve alanlarda sürmekte olan güç ve eylem birliği çalışmalarını, yakınlaşma sürecinde de olumsuz yönde etkiledi. Bu durum, bir yönüyle kimi güçlerin işleri yokuşa sürme anlayışlarından kaynaklanıyor ise de, diğer yönüyle kimi güçlerin, örgüt-ichi ve örgütlerarası çatışmalara karşı ürkek, ikircimil ve kararsız tutum almalarından kaynaklanıyor. PKK'nin provakatif eylemlerinin, hemen hemen tüm sol güçlerce kınanmasına rağmen; etkin ve caydırıcı, zararları bertaraf edici önlemlerin alınması konusunda gereken ortak tutumun sağlanamaması, dahası yakınlaşma sürecinin baltalanma tehlikesi, örgütlü halk güçlerinin üzerinde önemle durulması gereken bir zaafıdır. Bu durum, F.Almanya'da 12 Eylül Darbesi'nin yıldönümünü protesto etmek amacıyla sürdürülen girişim ve çabalarda daha açık bir biçimde görüldü.

Oynanan oyunların gerçek boyutu doğru kavranmalıdır. Zamanında atılması gereken adımların savsaklanmasının doğuracağı olumsuzluklara karşı, Türkiye ve Kürdistan'ın tüm komünist, devrimci demokratik ve anti-faşist güçlerinin tarihsel bir sorumluluk taşıdığı bir an olsun unutulmamalıdır. PKK'yi provakatif eylemlerinden vazgeçirmek de, güçlü ve

geniş kapsamlı platformlar oluşturmak da ancak böylesi bir sorumluluk anlayışıyla hareket edildiği takdirde gerçekleşebilir. Yoksa "üzerine gidersek daha da olumsuzlaşır" veya "PKK'da olan sol'a da şamil" anlayışlarıyla ne tahribatlar önlenebilir, ne de sol örgütler arasında kalıcı güven ortamı sağlanabilir.

İşte, hem PKK'nin, sömürgeci burjuvaziden başka hiç kimseye yaramayan provakatif eylemlerinin dayandığı mantığı, hem de bu türden provakasyonların, ulusal ve sınıfsal kurtuluş mücadelesine, güç ve eylem birliği çalışmalarına etkisi; alınması gereken etkin ve caydırıcı önlemler üzerinde defalarca durmanın önemi ve gereği ortadadır. Bu yazımızda tüm bunlar üzerinde detaylı durmanın olanağı yok. Ancak örgüt içi demokrasi ve örgütlerarası politik dostluğu hiçe sayan PKK'nin kendine özgü bu anlayışının boyutuna ve doğurduğu ve daha da doğurabileceği tehlikelere karşı komünist ve devrimci demokratik saflardaki bazı yazıflıklara, yanlışlamalara dikkat çekmek gereken etkin ve caydırıcı önlemleri vurgulamak bu yazımızın başlıca konusu olacaktır.

SORUNUN BOYUTU VE ÖNEMİ

Örgüt-ichi ve örgütlerarası çatışmaların etkisinin daha iyi kavranabilmesi için herşeyden önce örgüt-ichi demokrasi ve örgütlerarası ilişkilerin boyutu ve önemini vurgulamakta yarar vardır. Bilindiği gibi, siyasi parti ve örgütlerin demokrasi anlayışları, dayandıkları sınıf ve tabakaların toplumsal yaşamdaki konularına göre farklılık gösterir. Dolayısıyla genel demokrasi anlayışlarının birer parçası olan örgüt-ichi demokrasi ve örgütlerarası ilişki anlayışı da doğaüstü olarak farklı olmaktadır. Ama, tüm bu farklılıklara karşın, her zaman uyum içinde olması gereken önemli bir yan vardır. O da, uzun ve kısa vadede savunulan demokrasinin, örgüt-ichi demokrasi ve ör-

gütlerarası ilişkilerle bir bütünlük, uyumluluk göstermesi zorunluluğudur.

Çünkü, örneğin "ezilenler ve sömürülenlerin için demokrasi" iddiasıyla ortaya çıkan bir parti veya örgüt; gerek kendi örgüt-ü ilişkilerinde, gerekse örgütlerarası ilişkilerde olsun, iddiasının gerektirdiği "demokrasıyla uygulamıyorsa, bunu çiğnıyor ve rafa kaldırıyor, ne böylesi bir örgütün demokrası anlayışının tutarlılığından ne güven vericiliğinden bahsedilebilir. Bir örgütün, savunduğu genel demokrasi anlayışına ne denli bağlı olup olmadığının en önemli göstergesi, hiç kuşkusuz örgüt-ü ilişkileri ve örgütlerarası politik dostluğa bağlılık ve samimiyet derecesidir. Görüş ayrılıkları nedeniyle kendi üyesine, kendisini ideolojik-politik olarak eleştiren diğer parti ve örgütlere karşı tahammülü olmayan, onları bir çirpida "hain, işbirlikçi, usak" ilan edebilen bir parti veya örgütün işçi sınıfı ve emekçi kitlelere demokrasi istediğine dair göstereceği hiçbir gerekçe inandırıcı olamaz. Kendi içinde gereken demokrasıyla uygulamayan bir örgütün başkaları için demokrasi istemesinden daha ikiyüzlüce davranış yoktur.

Açıktır ki, ezilen ve sömürülen kesimlerin sağlıklı güveni; ancak, komünistlerin, devrimci demokratik ve anti faşist güçlerin genelde savundukları politikaların gereklerini, hem örgüt-ü hem de örgüt-

lerarası ilişkilerde yerine getirmeleriyle oluşabilir. Görüldüğü gibi bir örgütün yanlış anlayışının vereceği zarar sadece bu örgütün sınırlıdır. Eğer böylesi yanlış anlayışlara karşı çıkılmazsa güvenlilik genelleşir. İki örgütün dahi irkeke veya kararsız tutum takınması, bir yandan bu örgütlerin tutarsızlığını sergiliyor ise de, diğer yandan örgütlü halk güçlerinin birliği açısından bir zaaf olur ve kitlelerde güven yaratmada bir dezavantaj teşkil eder.

Örgüt-ü demokrasi ve örgütlerarası ilişkilerde her türlü kurallı ayaklar altına almayı marifet sayan PKK'nin anlayışına bu açıdan yaklaşmak, tavır almak gerekir. PKK'nin örgüt-ü demokrasi ve örgütlerarası politik "dostluk" anlayışı, her yurtsever parti ve örgütte olması gereken anlayıştan dahi geridir. Ve hangi ad ve iddiayla yapılsa yapılsın, yurtseverlikle bağdaşmaz.

Bu nedenle, Türkiye ve Kürdistan komünistleri, devrimci demokratik ve anti faşist güçleri; bağımsızlık demokrasi ve sosyalizm için emperyalizme, sömürge-

ci tekelci burjuvaziye ve Kürdistan'daki yerli işbirlikçilerine karşı mücadele verirken, örgüt-ü demokrasi ve örgütlerarası politik dostluğun gerçek boyutu ve önemini kavramakla, savunup korumakla ve gereken etkin ve caydırıcı önlemleri almakla yükümlüdürler. Aksil tutumlar, ulusal ve sınıfsal mücadelemize zarar verir.

PROVAKASYONLAR HANGİ KOŞULLARDA MEYDANA GELDİ VE KİME HİZMET EDİYOR?

Kürdistan halkına karşı girişilen provakasyonlar, birliğe; birlikte omuz omuza hareket etmeye daha çok ihtiyaç duyduğumuz koşullarda meydana geldi ve daha da bunlardan vazgeçilimsiz değil.

Hiç kuşkusuz, Türkiye ve Kürdistan'da faşizm karşıtı bir yığın muhalefetinin, yeni gelişmeler gösterdiği; ülkelerimizde ve Batı Avrupa'da, cezaevlerindeki insanlık dışı uygulamaların protesto edildiği ve cezaevlerinde süren direnişlerle dayanışmanın yükseltilmeye çalışıldığı koşullarda bir Kürt yurtseverinin PKK'ilerce katledilmesi, sömürgeci Türk burjuvazisi, B.Avrupa gericiğiği ve yandaşlarından başka hiç kimseye hizmet etmiyor.

Özellikle bazı B.Avrupa ülkelerinde emperyalist basın organları, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini karalamaya çalıştılar; ırkçı faşist örgütler, yabancı düşmanlığını körüklemeye çabalarını arttırdılar. "Devrimcilik" adına yurtseverlerin katledilmesi, hem Türkiye ve Kürdistan'da, hem de B.Avrupa'da kitleler üzerinde olumsuz etki yarattı. Diğer yandan, B.Avrupa'da Türkiyeli ve Kürdistanlı demokratik örgütler arasında halklarımızla dayanışma ve faşist diktatörlüğü teşhir ve tecrit çabaları önemli oranda baltalanmıştır (geniş ve güçlü birlikler yaratma anlamında). Gösterilen gerekçeler ne olursa olsun, 12 Eylül darbesinin yıldönümünü protesto etmek için geniş birliğin sağlanamayışı PKK'nin provakatif eylemleriyle gelişme gösteren olumsuzluklardır (tabiki olumsuzluklar salt PKK'nin provakatif eylemlerinden kaynaklanmadı). Bu yönüyle de diyebiliriz ki provakasyonlar halklarımızın aleyhine olmuş ve sömürgeci faşist diktatörlüğün ekmeğine yağ sürmüştür.

PKK AKILLANMIYOR

12 Eylül öncesinde onlarca devrimci, yurtsever ve halktan kişiyi öldüren, kendisi dışındaki

tüm sol parti ve örgütleri "düşman" ilan eden PKK'nin, 12 Eylül sonrasında görünüşte "başlattığı" "akıllanma" süreci uzun sürmedi. PKK, yeniden eski tavırlara girdi. İlk dönemlerde, tutarsız da olsa bazı hatalarını kabul etmesi, sol örgütlerin çoğu tarafından PKK'nin eski alışkanlıklarından vazgeçtiği ve "akıllanma" sürecine girdiği biçiminde yorumlanmıştır.

Partimizin, daha o dönem, Apoculuğun gerçekleştiği "akıllanma"ndan mı, yoksa bir şey yapamadığından mı bazı hataları tutarsız da olsa kabul ettiği konusundaki kuşukları vardı ve pratik güven sorununu sürekli olarak vurguluyordu. Çünkü, daha o zaman eskiye dönüştürülen alışkanlıkları yer yer sürüyor ve fırsat bulunduğu yapılabilecekleri güçlüydü.

Fakat buna rağmen, Partimiz, PKK'nin küçük burjuva ilerici bir konuma gelebileceğini ve bunun başlıca güvencesinin, bizzat pratikte halklarımızın güven verilmesinden geçtiğini savunuyordu. Hatta PKK'nin yanlış anlayışlarından "vazgeçme süreci"ni hızlandırabilir inancıyla, Partimiz, son birkaç yıl içinde PKK ile tekil olaylarda ortak açıklama ve bildirimler dahi yayınladı. Faşist diktatörlüğe karşı güç ve eylem birliğinin sağlanması amacıyla düzenlenen toplantılara PKK de katıldı. Türkiye ve Kürdistan'dan birçok parti ve örgüt de benzer anlayışlarla PKK'yle ortak çalışmalar içine girdi.

Ama ne yazık ki, PKK, tüm bu olumlu girişim ve çabalara karşın, aynı yanlışlığı ayuka çıkması anlayışlarında ayak diretti. Yeniden "ajanlaşmış yapı ve kurumlar, sosyal sövenizme, reformizme karşı mücadele" adı altında düşmanca anlayışlarını geliştirdi. Görüş ayrılıkları nedeniyle ayrılanları "hain, bozguncu" ilan etti. Bazılarını tutukladı. İsveç'te PKK' den ayrılan bir yurtsever "provakatorların cezalandırma" adına katledildi. PKK'iler, bu yurtseverin katledilmesini ilk etapta parti adına değil de "Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşçıları Birliği" gibi uydurma bir adla savunmaya çalıştılsa da (katil de mahkemede aynı iddiada bulunmuştu) kimseyi inandıramadılar ve güllünc duruma düştüler. Bunun üzerine olayı doğrudan üstlenmek zorunda kaldılar.

Bu olaya sol örgütlerin gösterdiği tepkilere rağmen, PKK, provakasyonları derinleştirmede kararlı olduğunu kanıtlayarak, F. Almanya'da bir yurtseveri daha katletti. PKK- Avrupa Temsilciliği imzasıyla yayınlanan bir bildirimde, yurtseverlerin öldürülmesine karşı çıkan parti ve örgütler "fa-

şizmlerle uzlaşmak" la, "karşı devrime sığınmak" la suçlanıyor. Ve dahası, Apoclar "bu konuda bu güçlere (provakasyona karşı çıkan parti ve örgütler kastediliyor -BN) karşı her düzeyde verilecek olan mücadeleyi meşru ve haklı görüyor" ve "hangi gerekçeyle ve adla olursa olsun... PKK'ye karşı olan tutumu, devrime karşı bir tutum olarak" değerlendireyorlar. Bildirinin sonunda "provakasyon çizgisi ve provakatörlere Yaşam hakkı tanımayalım" denilerek provakatif eylemlerin sürdürüleceği açıkça belirtiliyor.

Tüm bunlar, Apocların geçmişten ders çıkarmadıklarını ve sömürgeci burjuvazinin değerini ne su taşıyan alışkanlıkları sürdürmeye kararlı olduklarını gösteriyor.

"BİRLİK" ADINA DOĞRULAR KURBAN EDİLEMEZ

PKK'nin provakatif eylemlerine karşı pirim veren bir anlayışa dikkat çekmek istiyoruz: "Tamam provakasyonlara karşıyız. İdeolojik mücadele verilmelidir ama, ilişkiler koparılmamalı. Çünkü, ilişkiler keserse, bu, onları daha da olumsuzlaştırır, 'birlik' çalışmalarını kesintiye uğratar" biçimindeki bu anlayışın etkin ve caydırıcı olmadığını son dört yıllık süreç açık bir şekilde gösterdi. Örnek, ikircimli tavırlarla yanlışlıklar önlenemediği gibi, aksine daha da artar. Yöntem haline gelmiş, vücutta "ur"laşmış bir anlayış, günümüzde birlik ve tavizkar tavırlarla yıkılamaz. PKK, hem yurtseverleri katletmeyi ve kendisi dışındaki parti ve örgütleri bir çırpıda hain ilan etmeyi bir yöntem haline getirecek; hem de tüm bunlara rağmen, güç ve eylem birliği, cephe çalışmalarında, "devrimci çözüm yolları" nı ve iktidar mücadelesini tartışma gibi asgari bazı devrimci, yurtsever özellikler gerektiren platformlarda yer alacak. Bu yolla PKK'nin yanlışlıklarından vazgeçebileceğini sanmak büyük bir safdillik olur.

Sunu özellikle belirtmek gerekiyor: Komünist, devrimci demokratik güçlerin amacı; yanlışları düzeltmek, tehlikeli girişim ve çabaların önünü almak, yanlışların bir kez daha tekrarlanmaması için önlem almak olduğuna göre, neden en etkili ve geçerli önlemler alınmasın, aktif tutumlar geliştirilmesin?

Sömürgeci faşist diktatörlüğe karşı en geniş güçlerin birliğini savunurken, her zaman gözönünde bulundurulması gereken bazı ölçütler de vardır. Eğer, sırf adı "birlik" olsun anlayışıyla hareket edilmiyorsa; en geniş ve

güçlü birliklerin, ancak, ilkel ve karşıtlığı asgari güven temelinde yaratılabileceği unutulmamalıdır. İdeolojik-politik görüş ayrılıkları nedeniyle ayrılanların yurtseverliklerine, devrimciliklerine; diğer parti ve örgütlerin kendisine yönelttikleri eleştirilerin haklı veya haksız olabileceğine bakmaksızın, onlara "hain, işbirlikçi, uşak" damgasını yapıştıran, kin ve nefret kusan bir örgütle yapılacak "birlik"lerin önemem birlikler olacağı açıktır. Asgari güven olmadan; "el ele, omuz omuza yürümek, tek bir yumruk gibi, faşist diktatörlüğün suratında patlamak mümkün ve olanaklı değil. PKK'nin durumu da bu anlayışa değerlendirilmeli ve sözde "birlik" ler adına doğrular kurban edilmemelidir. PKK'nin yanlış anlayışlarından vazgeçmesi ve politik dostluğu her zaman gözetmesi ancak böyle bir anlayışla sağlanabilir.

D.YOL YANLIŞ SONUÇLARA VARIYOR

D.YOL adına yazılmış olup F. Almanya'da yayınlanan "Devrimci İşçi" gazetesinin 23 Haziran 1984 tarihli sayısında çıkan "Malum Bir Anlayış Üzerine" başlıklı yazıda, PKK'nin son durumu değerlendirilirken, önemli bazı yanlış sonuçlara varılıyor. Biz, özellikle iki yanlış sonucu vurgulamak istiyoruz:

Birincisi, "1924 sonrası Sovyetlerinde, resmi tezlere aykırı düşüncelerin toplanma kamplarına gönderilmesi, kurşuna dizilmesi,

ya da toplum dışına itilmesi, daha yakın tarihte Kampoçya'daki Pol-Pot rejiminin katliamları, ya da ülkemiz solunun geniş bir kesimini kendileriyle farklı düşünen insanların mezarlarını kazdırarak vurmaları, tutuklamaları, hepsinde ortak olan bir düşünce sistematiğinden kaynaklanmaktadır" şeklindeki değerlendirmedir. Böyle bir sonuçla varmayla, D.YOL, bir taraftan çok talihsiz ve yerinde olmayan bir benzetme yaparak, diğer yandan da hiç de yabancısı olmadığımız Troçkist bir anlayışla soruna yaklaştığını gösteriyor. Dünya'da ilk olarak sosyalist toplumu başarıyla inşa eden, emperyalist-kapitalist ülkelerin genç sosyalist devlete yönelik "haçlı seferleri"ni tüm dezavantajlara rağmen boşa çıkaran, 20 milyon şehit vererek tüm insanlığı faşizm belasından koruyan, ülke içindeki karşı-devrimci komploları yenilgiye uğratan, Sosyalist Sistem'in oluşmasında belirleyici rol oynayan Sovyetler Birliği'nde, ilk sosyalist devleti kurmanın zorluk-

larından kaynaklanan bazı eksiklikleri; milyonları katleden Pol-Pot'un ve yarattığı provakasyonlarla karşı devrim güçlerine hizmet eden, Kürdistan Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesine verdiği zararları, faydalarından kat kat fazla olan PKK'nin anlayışlarıyla, ancak Troçkistler ve Marksizim-Leninizm'e saldırarak Çin bahane olarak "zavallı devrimciler", "ortak olan bir düşünce sistematiği" biçiminde değerlendirilirler. Yoksa en basit diyalektik tahli yöntemiyle dahi doğru sonuçlara varmak olanaklı İken, D.YOL'un, bir -birleriyle hiçbir ilişkisi olmayan şeyleri birbirine ilişkiyişmiş gibi göstermeye çalışması başka şekilde yorumlanamaz. İkincisi, D.YOL "reel sosyalizm tezleri" şahsında Marksizim-Leninizm redderek "Marksizmin devrimci bir yorumu" adı altında, PKK'deki olumsuzlukların kaynağını böylesi bir "yorumu" kavramaya başlıyor. Yani, soruna, Marksizim-Leninizm dışında ve de "Marksistlik" adına çözümlerle yaklaşıyor. D.YOL'un bu tutumu anlaşılır bir şeydir; ama "Marksistlik" adına Marksizim-Leninizm'e saldırılara dikkat çekmek, bu anlayışlarını teşhir ve tecrit etmek de Türkiye ve Kürdistan Marksist-Leninistlerinin en vazgeçilmez görevlerinden biridir. Açıkta ki, ortada bir "kavramama" var; ama bu, D.YOL'un savunduğu "Marksizmin devrimci bir yorumu" değil, bizzat D.YOL'un da kavramadığı, bile bile karalamaya çalıştığı "reel sosyalizm tezleri" ni de içeren Marksizim-Leninizm'in ta kendisidir.

Görüldüğü gibi D.YOL'un bu yanlış sonuçları, kendilerinin, gerçekten PKK'nin ve diğer sol güçlerdeki olumsuzlukların esas kaynaklarını göremediklerini ve herşeyi Marksizim-Leninizmle alakası olmayan "Marksizmin devrimci bir yorumu" na dayanak yapmaya çalıştıklarını gösteriyor.

PKK'NİN ANLAYIŞI KENDİNE ÖZGÜDÜR

Örgüt-üçü ve örgütlerarası sorunları zora başvurarak çözme alışkanlığı yer yer bazı sol örgütlerde de görülmekle birlikte, bu alışkanlıklar ile PKK'nin bir türlü atmaya niyetli olmadığı anlayış arasında özünde nitel bir fark vardır. Bazı sol örgütlerde var olan alışkanlıklar ile PKK'de bir yöntem haline gelmiş anlayış arasında hiç kuşkuşuz ortak yönler vardır;

ama anlayışlar bir bütün olarak değerlendirildiğinde fark niceliksel değil, nitelikseldir. Gerçi ideolojik-politik ayrılıklardan kaynaklanan sorunları zorla çözmeye anlayışına genelde, -yani kimin tarafından yapılsın yapılsın- karşı çıkmak devrimciyim, yurtseverim diyen her parti ve örgütün, kişilerin görevidir; ancak, yanlış anlayışların düzey ve kapsamını da iyi kavramak, önerilen çözümlerin caydırıcılığı açısından önemlidir. D.YOL ve diğer bazı örgütlerin yanlışlığı burada ortaya çıkmakta. Hatta bazıları, PKK'nin "orjinalitesi"nden bahsediyor. Ama, diğer sol güçlerle karşılaştırıldığında "PKK'da olan sol'a da şamil" denilerek esasen olması gereken ayırım nicelik düzeyine indirgeniyor, ayırım bulanıklaştırılıyor.

Halbuki geçmişte bir çok sol örgüt, gerek örgüt-üç, gerekse örgütlerarası sorunlar nedeniyle zora başvurdu, nice devrimcinin, yurtseverin kanı aktı; ama çok açık olan bir gerçek vardır ki, hiçbir örgüt -PKK hariç- bu tasvip edilmeyen, düşmana" yarayan, devrimci hareketin gelişmesine önemli zararlar veren çatışmaların haklılığını savunmadı, yöntem haline getirmedir. PKK, hem o zaman, hem de bu gün, örgüt-üç ve örgütlerarası çatışmaları "sömürgeci burjuvazinin uşakları, ajanlaşmış yapı ve kurumlar"ı karşı mücadele olarak değerlendiriyor, bu anlayışın teorisini yazıp çiziyor, politik dostluk yerine örgütlerarası düşmanlığı sistemleştiriyor. Öte yandan herhangi bir parti ve örgüte ajanlar sızabildiği gibi utusal ve sınıfsal kurtuluş mücadelesine ihanet edenler de çıkabilir. Böylesi durumlarda alınması gereken tavır açık, net ve tartışılmazdır. Ne ki, PKK'de olan böyle değil. PKK'den ayrılan herkes, istisnasız "hain, ajan, provakatör, reformist, bozuncu" ilan ediliyor. PKK, kendisini "devrim"le özdeş tuttuğu için ayrılan herkes karşıdevrim (İ) safına geçmiş oluyor ve dolayısıyla PKK'nin, ilk etapta "halledilmesi" gereken bir hedefi haline geliyor.

Tüm bunlar, örgüt-üç ve örgütlerarası ilişkilerde PKK'nin kendine özgü bir anlayışa sahip olduğunu ve bazı sol güçlerdeki alışkanlıklardan nitel farklarla ayrıldığını, "PKK'da olanın yine PKK'ye şamil" olduğunu kanıtıyor.

PKK YANLIŞ ANLAYIŞLARINDAN VAZGEÇMELİDİR

Apocular, provakatif eylem-

leri nedeniyle komünist, devrimci demokratik ve anti-faşist parti ve örgütlerin ezici çoğunluğunun yönettiği eleştirilere, uyarılara önerilere artık kulak vermediler. PKK, "bakın, bizden tüm geçmişimizi inkar etmemizi istiyorlar" diyeceğine, kafasını oraya buraya vuracağına, oturup yapılan eleştiri ve önerilerin doğruluğunu veya yanlışlığını incelemelidir. Önyargılı ve şablon kalıplarla hiçbir zaman olumlu sonuçlara varılamaz. PKK, hemen hemen tüm parti ve örgütlerin kendisinin yanlış ve tehlikeli anlayışına karşı çıkış nedenlerini görebilmeli; bu duruma neden olan kendi sakat anlayışını, yapılan olumlu uyarı ve öneriler ışığında gözden geçirmeli, terk etmelidir.

İyi bilinmelidir ki çeşitli maskeler altında örgütlere sızan ajan ve provakatörler olabilir. Bazı zayıf kişilikli unsurlar hainlik de yapabilir. Ama ayrılan herkes "hain ajan" olamaz. "Sömürgeciler de

PKK'ye karşı ayrılanlar da; o halde ayrılanlar onların uşakları" veya "sömürgeciler de PKK teröristi" diyor, dışımızdaki parti ve örgütler de; o zaman bu parti ve örgütler sömürgecilerle uzlaşıyor" anlayışıyla doğrulara zerre kadar yaklaşılmadığı gibi, ajan ve provakatörlerin barınma koşulları daha arttırılmış olur. Ajan ve provakatörlerin, sızdıkları örgütlerde en kaskın havaya büründükleri ve kışkırtmalar amacıyla hep "en önde" olmaya çalıştıkları çok iyi bilinir. Peki öçüt PKK'li olup olmamaya sınırlandırdığı taktirde, ajan ve provakatörleri bulmak bir yana, "ipin ucu" kaçırılmış olmaz mı? Zaten, özellikle 12 Eylül darbesinden sonra gerçek kimslikleri ortaya çıkan bazı seçilmiş ajan ve provakatörlerin uzun bir süre PKK'de barınabilmiş olmalarının başlıca nedenlerinden biri de PKK'nin bu sakat anlayışı değil miydi?

Öte yandan sömürgeci burjuvazinin PKK'ye bakış açısıyla komünist, devrimci demokratik güçlerin bakış açısı farklıdır. Sömürgeci yaratılan provakasyonlardan medet umarken ve bunun sonucu oluşabilecek "kaos"ta yeni provakasyonları tezgahlamamın çalışmasını sürdürürken; komünistler, devrimci demokratik güçler, provakasyonların boşa çıkarılması için çaba sarfederler ve gereken önlemleri almaya çalışırlar. Bu nedenle PKK nin giriştiği provakatif eylemlere karşı komünistlerin, devrimci demokratik ve anti-faşist güçlerin gösterdiği tepkiler, sömürgecilerin sevinçlerini kursaklarında bırakmak ve tüm provakasyonları açığa vurup boşa

çıkarmak içindir. PKK Yönetimi bulerceği ivice kafasına yerleştirir melidir. halklarımız, hainleri affetmediği gibi, yurtseverleri hem de "devrimcilik" adına katledilenleri unutmaz ve er geç hesabını sorar.

* * *

Baştan beri söylediklerimiz de gösteriyor ki Apoculuk, geçmişin hedef karantan, halkın çıkarlarına karşı bir konuma denk düşen anlayışlarından vazgeçmiş değildir. Fırsatını buldukca en pervasız biçimde bu türden eylemleri sürdürüyor, anlayışını kemikleştiriyor.

Ne ki, Partimizin 2. Kongre' de dile getirdiği güven sorunu geçerliliğini hala koruyor. PPKK MK'nin 2. Kongreye sunduğu Politik Rapor'da da belirtildiği gibi "...her şeye rağmen Apoculuğun küçük burjuva ilerici bir konuma gelebileceğini iddia etmiyoruz. Böylesi bir iddia herşeyden önce bilme, diyalektikçe aykırı olur, doğmatizm olur. Apoculuk geçmişteki yanlışlık ve kötülüklerini terk ettiği kanısını ve güvenini yattığı an Partimiz onunla işbirliği, güçbirliği yapmaya hazırız. Güven derken, elbetteki salt bize güven versinler demiyoruz. Kürdistan'daki tüm utusal demokratik güçlere ve herşeyden önce Kürdistan halkına bu güveni vermemlidir. Güven sorunu nasıl oluşacak? Elbette biz Apoculardan komünistçe bir özeleştirri beklemeziz. Gerçek bir özeleştirri yapmak dürüstlüğü ve cesareti ancak komünistlerde olur.

Bu nedenle küçük burjuva bir hareket olan Apoculuk özeleştirri bile yaparken kıvrıp duracak, birbir dereden su getirecek, hatta geçmişte kötü konuma düşmüş oluşunu bile diğer devrimci güçlere yükleyecektir. Bu nedenle esas önemli olan onun pratikte ve geleceğe ilişkin düşüncelerinde alacağı konumdur. Bu da onun pratiğinden ortaya çıkacaktır" (S. 123.)

Her ne kadar, Apoculuk bugün böylesi bir güven vermekten uzak ise de, Partimiz, Apoculuk hakkında öteden beri savunduğu çözümlerin izleyicisi olacaktır. Bunu yaparken de, ortaya çıkan ve daha da çıkabilecek olumsuz gelişmelere karşı etkin ve caydırıcı önlemlerin alınması için Partimiz, tüm komünist, devrimci demokratik ve anti-faşist güçlerle birlikte üstüne düşeni yapacaktır. Bu konuda hareket noktamız, Kürdistan işçi sınıfı ve emekçi halkının yaşamsal çıkarlarının savunulup korunması olacaktır.

• • •

Tayip Yoldaş Onursuzca Yaşamaktansa Ölmeyi Yeğledi

Kimi insanlar vardır ki can ver-
melerine rağmen, arkalarında bı-
raktıkları izler ve onurlu yaşama-
larından, kahramanlıklarından
dolayı unutulmazlar. Adları dev-
rimci hareketin, halkların ulusal
ve toplumsal kurtuluş mücadelesi-
yle sıkı sıkıya bir bağ oluştu-
rur, ölümsüzleşirler. Partilerinin
militan kadroları, onların anıları-
nı kendilerine rehber eder, mü-
cadele bayrağını daha yüksekle-
re çıkarırlar. Parti, bu tip kadroları
yetiştirdiğinden dolayı gu-
rur duyar.

5.7.1984 gecesi vurulan ve
6.7.1984 günü kendisine karşı
uygulanen vahşice yöntemlerle
katledilen Mehmet Tayip Kon-
du yoldaş işte bu niteliklerde
bir PPKK militanıydı.

5.7.1984 gece yarısı sınırı geç-
meye çalışırken çıkan çatışma-
da yara olan Tayip yoldaş, sö-
mürgecilerin sınır muhafızlarının
eline geçer. Sınırdan alınarak
Cizre Devlet Hastanesi'ne götür-
ülür. Hastane halktan kişiler-
den boşaltıldıktan sonra işken-
ceciler tarafından alt kata götü-
rülür. Tedavi edilmesi bir yana,
kendisine tüyler ürpeticilik ken-
celeri yapılır. Hurharca işken-
celer sonucunda aldığı yaralara
yenileri eklenir, acıya dayanama-
yarak hayata gözlerini yumar.
Kafatasının ezilmesine, vücudu-
nun her tarafı yara-bere içer-
sinde kalmasına rağmen, polise
yoldaşları hakkında bilgi verme-
yi kesin bir kararlılık, olağanüstü
bir fedakarlık, cesaret ve di-
rençle reddeder. O'nun için örgü-
tünün, savaş arkadaşlarını ele ver-
memek yaşamasından daha bü-
yük önem taşıyordu. Bundan
dolayıda Tayip yoldaş, onursuz-
ca yaşamaktansa ölmeyi yeğle-
di.

Cenazesi morga kaldırılarak,
ailesine gelip cesedi almanın ha-
beri illetildikten sonra Silvan'dan
Cizre'ye çok sayıda arabayla
gidildi. Kalabalık bir toplulu-
ğun cenazesi almaya geldiğini
gören jandarma komutanları,
polis ve MİT şefleri, topluluğa
karşı kinlerini kustular, alçakça

laflar ettiler. Hatta, bir askerli
yetkili Tayip'i kendisinin öldür-
düğünü söyleyecek kadar ileri
gitti. Bir diğer yetkili de, "Ba-
kın, biz bunu öldürdük, bundan
sonra da geçmek isteyenleri bir
bir vuracağız, bunu gidip dev-
rimci arkadaşlarına ve Silvan
halkına söyleyin" diye bağırdı. A-
ma Partimizin bu değerli yiğit
militanının cenazesi Silvana ge-
terildiğinde, polis ve jandarma-
nın tüm tehditleri ve engelleme
girişimlerine rağmen, halktan
yüzlerce İnsan cenaze törenine
katıldı.

Tayip yoldaş, ilçede çok sevil-
len, sayılan bir devrimci yaşam
sürdürmüştü. kahpece katledil-
miş olduğundan Silvan halkının
acıları derindi ve bu durum halk-
tan kaban bir öfke yarattı, kin-
ini artırdı.

Polis ve jandarma ekipleri, ce-
sedin gömülmesinin ardından da
ailesine baş sağlığı dilemeye gi-
denlerin gözünü korkutmak, ev-
lerine gidenlerin sayısını azalt-
abilmek amacıyla yoğun boy gös-
terilerinde bulundular. Ama,
halkın dayanışmasını ve başsağ-
lığı dileklerinin binlerce kişi ta-
rafından ailesine iletilmesini en-
gelleymediler. Polis arabalarını
gece ve gündüz demeden
günde 20-30 defa Tayip yoldaş-
ının ailesinin evleri önünde ge-
çerek boy gösterileri ve tehdit-
lerde bulunması da halkı öfküt-
meye, yıldırımaya yetmedi."

Öte yandan yurt dışından da

çeşitli ülkelerde Tayip yoldaşın
şehit edilmesi olayıyla ilgili to-
planışlar yapıldı. Ortadoğu'da
yapılan anma toplantısında çe-
şitli ülkelerden çok sayıda parti,
örgüt temsilcileri de hazır bulun-
du.

Anma toplantısında, saygı du-
rusu ardından partimiz yetki-
lisi bir yoldaş, M. Tayip Kondu
yoldaşımızın özgeçmiş ve sava-
şımı hakkında bir konuşma
yaptı. Bunun yanı sıra Suriye
Komünist Partisi, Pollt Börsu
üyesi Remo Şexo Ferhan, Filis-
tinin Kurtuluşu İçin Demokrati-
k Cephe temsilcisi Cihad ve
Irak Kürdistanı Sosyalist Partisi
Genel Sekreteri Resul Mamend
de birer konuşma yaptılar. An-
ma toplantısına katılan Ala Rız-
garı, KUK, KUK-SE, Rızgar, TKSP,
Emeğin Birliği, THKP-C Açılıc-
lar, TKEP, TKP-B, Kurtuluş,
Irak Komünist Partisi, Irak Kür-
distanı Demokratik Halk Partisi,
Irak Kürdistanı Demokrat Parti-
si, Irak Kürdistanı Sosyalist
Partisi, Suriye Kürt Halk
Birliği Partisi, Suriye Komünist
Partisi, Suriye Kürtleri İçerik
Demokrat Partisi, Suriye Kürtle-
ri Demokratik Emek Partisi,
Suriye Kürtleri Demokrat Parti-
si, Suriye Kürtleri Sosyalist
Partisi, Suriye Kürtleri Sol Parti-
si, Filistinin Kurtuluşu İçin
Demokratik Cephe ve EL FE -
TAH (Intifadat) gibi parti ve
örgütler, başsağlığı mesajları ve
dayanışma dileklerini ilettiler.

Daha Organizeli Daha Canlı

ne derece gerçekleştirebiliyor-
sak, halk da o derece bize yakın
edecektir.

Saflarımızca gelmeye hazır bin-
lerce emekçi var. Bunlar bizim
dışımızda kendiliğinden gelişen
bazı eylemlere sık sık giriyorlar.
Bu eylemler, ufak çapta da olsa-
lar kitlelerin ruh halini, yöneli-
mini açıkça yansıtıyor. Halk, fa-
şist diktatörlükten nefret edi-
yor. Gelecekte bu nefret çok da-
ha artacak. Esen hafif rüzgar, ge-

Baştarafı sayfa 2'de
lecek kasırgayı haber veriyor.
Varolan potansiyeli değerlendirip
örgütleyerek harekete geçir-
mek, tarihi, Partimize yüklediği
günün başlıca görevidir.

Geleceğin savaşına hazırlıklı
olmayan hiç bir parti veya ör-
güt, geleceği kazanamaz. O hal-
de bugünden görevli olduğumuz,
sezebildiğimiz geleceğin kıvılcak
sınıf savaşımına şimdiden hazırlan-
mak, örgütümüzü daha da
canlandırmak zorundayız.

Hevgirtına Gel 27 Yaşında

5 Ağustos 1984 günü Suriye Kürt Halk Birliği Partisi (Partiya Hevgirtına Gelê Kurd li Suriyê) kuruluşunun 27. yıldönümünü kutladı. Yıldönümü dolayısıyla PPKK Genel Sekreteri Serhad DICLE yoldaş, Hevgirtına Gel'in Merkez Komitesi'ne aşağıdaki kutlama mesajını yolladı.

SURİYE KÜRT HALK BİRLİĞİ PARTİSİ
MERKEZ KOMİTESİNE

Değerli yoldaşlar;
Partinizin 27. Kuruluş Yıldönümü dolayısıyla Partimizin candan dayanışma dileklerini kabul etmenizi dileriz.

Yoldaşlar;
Çok zor şartlarda Partinizin Kuruluş Yıldönümünü anıyor ve kutluyorsunuz. Hem Kürdistan halkının kurtuluş hareketi, hem de Orta-doğu ve dünyadaki gelişmeler açısından içinden bulunduğumuz dönem büyük önem ve hassasiyete sahiptir. Kürdistan halkı her dört parçada ulusal-demokratik hak ve özgürlüklerini elde edebilmek için savaşıyor. Düşman, oyun ve planlarıyla halkımıza her türlü saldırıyı yönetiyor, ulusal demokratik kurtuluş hareketimizi ezmeye çalışıyor.

Ölkemizi, zorbalık ve kan dükücülükle egemenlik altına alan sömürgeçler bu saldırılarında yalnız değildir. Başını ABD emperyalizminin çektiği dünya emperyalist-kapitalist sistemi, bölge gericiliği, ülkemizdeki gerici burjuva ve toprak ağaları da onlarla beraberdir.

Bu saldırı ittifakına karşı ne yazık ki Kürdistan halkının kurtuluş hareketinin birliği sağlanamamış. Hareket, birbirinden kopuk ve dağınıktır. Biz henüz aramızdaki mücadeleye ve ayrılıkları doğru temellere oturtmamışız. Siyasi parti ve örgütler arasındaki çatışmalar binlerce Kürt devrimcisinin, yurtseverinin kanını düktü. Bağımsızlık hareketinin onlarca yıldız kadrosu yok edildi. Bu durum hem yurtsever güçler arasındaki düşmanlığı körükledi ve hem de hareketi zayıflatarak düşmanın kendü oyun ve planlarını içimizde daha kolay yerine getirmesine fırsat verdi.

Bugün, Kürdistan'da her yurtsever parti, örgüt ve kişi; bu düşmanlık ve çatışmalara karşı çıkmak ve Kürdistan'ın ulusal kurtuluş hareketinin doğru ve sağlam bir temelde birliğinin sağlanmasına çalışmak göreviyle karşı karşıyadır. Halkımızın kurtuluşu için ulusal demokratik güçlerin birleşmesinden başka bir yol yoktur. Böylesi bir birliğin sağlanabilmesi için Kürdistan'da devrimci parti ve örgütlerin gücü vardır. Bunun için de ağır yük omuzlarımızdadır. Öylesi bir mücadele vermeliyiz ki halkımızın çıkarlarıyla yüzde yüz uyuşan devrimci politikai bir an önce bütün Kürdis-

tan parçalarını yakından etkilesin ve halk arasında alternatif haline gelebilsin. Bu yerine getirilmedikçe kurtuluş hareketinin olumsuzluk ve hastalıklarına ilaç bulunamaz, düşman oyunlarına yol kapatılamaz.

Değerli Yoldaşlar;

Bölgemiz Orta-doğu'da, bağımsızlık, demokrasi, özgürlük yanlısı güçler ile emperyalizm ve işbirlikçi yerel gerici güçler arasında keskin bir savaşım sürüyor. Halk hareketimiz de çok yönlü bağlarla bu savaşıma bağlıdır. Nasıl ki emperyalizmin, sionizmin ve bölgedeki yerel gericiğin saldırı oyunlarındaki her başarı bölgedeki tüm ilerici güçlerin olduğu gibi halkımızın kurtuluş mücadelesini de zayıflatıyorsa; bilmemiz gerekir ki, aynı şekilde, kurtuluşçu hareketimizin güçlenmesi ve ilerlenmesi de bölgedeki kurtuluşçu hareket üzerinde olumlu etkiler bırakır.

Aynı şekilde, halkımızın kurtuluş mücadelesi, dünya sosyalist sistem, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı hareketi, ezilen halkların ulusal kurtuluş hareketlerinin; barış, demokrasi vetopiusmal ilerleme mücadelesinin bir parçasıdır. Bu dönemde başının ABD emperyalizminin çektiği gerici, saldırgan, söven kesimler "soğuk savaş"ı ve nükleer silahlanma yarışını körükliyor, çeşitli bölgelerde silahlı çatışmalar kızıştırıyorlar; ama, dünya halkları ve tüm barış güçleri de boş durmuyor. Savaşsız, sınıfsız, sömürsüz ve özgür bir dünya uğruna savaşımını gün geçtikçe geliştiriyorlar.

Yoldaşlar;

Partimizin, Partinizle birlik, dayanışma ve kardeşçe ilişkilerinden dolayı biliyoruz ki, Partiniz, yukarıda saydığımız görevlerin yerine getirilmesinde yerini almış ve üzerine düşeni yerine getirmek için canla başla çalışmıştır.

Hic kuşku yok ki, bugünden sonra da bu sorumluluğun uyanıklığında olacaktır.

Ümit ediyoruz ki Partinizin 27. yıldönümü kutlamaları, çalışmalarınızda iler bir adım olacaktır.

Bir kez daha Partinizin 27. kuruluş yıldönümünü kutlar, partilerimiz arasındaki dayanışma ve kardeşçe ilişkilerin daha da güçlendirilmesini diliyoruz.

Sıcak devrimci ve kardeşçe selamlar.

5 Ağustos 1984

Serhad DICLE
Kürdistan Öncü İşçi Partisi
Genel Sekreteri

ADEN-CEZAYİR

Baştarafı s. 12'de

düzenlemek amacıyla bir iç tüzüğün çalışma hayatına uygulanması görüşleri vurgulanıyor.

Bunlarla birlikte, bundan böyle FKÖ'nün içinde bireysel çıkışlara zemin veremeyecek şekilde önlemler alınması, örgütsel yapısında bazı değişikliklere gidilmesi konusunda da kararlara varılmış.

İki ayrı yerde seyreden (Ulusal İttifak; El Salka, Mücadele Cephesi, Halk Cephesi Genel Komitesi, El Fetah muhalefeti ve Demokratik İttifak Güçleri) Filistin'in Kurtuluşu İçin Demokratik Cephe, Filistin'in Kurtuluşu İçin Halk Cephesi, Filistin Kurtuluş Cephesi, Filistin Komünist Partisi ve EL FETAH Merkezi) FKÖ'nün birliğine ilişkin çalışmalarını merkezleştirmek için de yoğun çabalar gösterilmektedir.

Filistin halkının mücadelesinin kazanımlarını törpülemeye çalışan emperyalizm, sionizm ve Arap gericiliği, güçlü ve ilerici olmayan bir FKÖ'ya karşı kırıl planların kolaylıkla hayata geçirilebileceği açıktır. Partimiz, Filistin ulusal kurtuluş hareketinin birliği için harcanan çabaları destekliyor. Filistin halkının bağımsızlık ve demokratik devletini kurma mücadelesinde, halkımız Filistin halkıyla beraberdir.

TEKELCİ BURJUVAZI...

Baştarafı s. 1'de

lokmasını biraz daha küçültmek-tir.

Yoksa, özellikle son dört yıl içinde, ücretliler dahil halklarımızın ezici çoğunluğunun yaşamı zindan edilirken, tekelci burjuvazinin kârı onlarca kat arttı. ENKA Holding'in de aralarında olduğu 15 holdingin 1983 toplam ciroları devlet bütcesini aştı. Belli başlı büyük holdinglerin kontrolündeki 12 banka, Türkiye'deki para ve kredi miktarının üçte ikisine hükmediyor. 1983'te Türkiye dış satışının yüzde 25'ini 15 büyük holding gerçekleştirdi ve ENKA Holding en fazla dışsatım yapan holding ünvanını kazandı. T.Özal Hükümeti, holdinglere daha fazla hizmet ve teşvik yarışında. Koç Holding'in 1983 kârı, yaklaşık 137 bin işçi ailesinin; Sabancı Holding'in 1982 yılında sadece 8 iş yerinden elde ettiği kâr ise yaklaşık 80 bin 121 işçi ailesinin yıllık ücretlerine eşittir. ENKA ve diğer holdinglerin de kâr miktarları onbinlerce işçi ailesinin gelirine eşittir.

Öte yandan, 1983 verilerine dayanarak yapılan bir araştırmaya göre, Türkiye'de toplam allelerin yüzde 30'unu oluşturan en düşük gelirli 2 milyon 555 bin alle ulusal gelirin yüzde 6,9'unu alırken, toplam allelerin binde 6'sını oluşturan 51 bin alle ulusal gelirin yüzde 10,2'sini almaktadır. Ayrıca bir kaç yüz ailenin kontrolünde bulunan 500 büyük sanayi işletmesinin 1982 kârı, 555 milyar liradır (buna bu allelerin kontrolündeki ticaret, sigorta, ulaştırma vb. işletmelerin kârı dahil değildir). Bu bir kaç yüz ailenin tüm işletmelerdeki toplam kârı düşünülürse, ortaya çıkacak kâr miktarı, yaklaşık 3 milyon ailenin yıllık gelirine eşit düzeydedir. Evet, bir tarafta birkaç yüz alle, diğer tarafta ise 3 milyon alle. İşte Türkiye tekelci sermayesinin "sosyal adaleti".

Gerçek durum bu iken, sözü edilen iki utanmaz ve söysüz

IKP GENEL SEKRETERİ AZİZ MUHAMMED LENİN ve DİMİTROV NİŞANLARINI ALDI

Irak Komünist Partisi Genel Sekreteri Aziz Muhammed doğumunun 60. yıldönümünde, Sovyetler Birliği tarafından LENİN Nişanı ve Bulgaristan Halk Cumhuriyeti tarafından da DİMİTROV Nişanı ile ödüllendirildi.

PPKK Genel Sekreteri Serhad DİCLE yoldaş, aldığı ödüller dolayısıyla IKP Genel Sekreteri Aziz Muhammed yoldaşa bir kutlama mesajı gönderdi. Mesajı aşağıda yayınıyoruz:

DEĞERLİ YOLDAŞ AZİZ MUHAMMED

60. doğum yıldönümünüz dolayısıyla SSCB Yüksek Surası tarafından LENİN NİŞANI'yla BHC tarafından DİMİTROV NİŞANI'yla ödüllendirilmeniz nedeniyle Partimizin mutluluk duygularını ve en içten tebriklerini iletiriz.

Partimiz, bu ödülleri; Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmin kararlı savunucusu ve tutarlı yığit bir yurtsever olarak Irak Komünist Partisi safılarında geçen 39 yıllık mücadele hayatınızda layıkıyla hak ettiğinizin açık bilindedir. Partimiz, yönetiminizde Irak Komünist Partisi'nin, son 20 yılda Irak'ta demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme, Irak Kürdistanı'nda Kürt halkının haklı ulusal demokratik haklarına kavuşması yolunda yürüttüğü kararlı mücadeleye de yüksek bir değer biçiyor. Bugün de, Irak Komünist Partisi sizin yönetiminde, Saddam diktatörlüğüne karşı toplumun en geniş kesimlerinin muhalefet safılarında birleştirilmesi, Kürdistan'daki siyasal güçler arasında varolan çatışmaların sona erdirilerek tüm Kürdistanlı yurtseverlerin aynı çatı altında birleştirilmesi için saygın ve etkin bir rol oynuyor. Partimiz, bu etkin rolün, Irak halklarının yükselttiği mücadeleyi ve Peşmergelerin dağlarda diri tuttukları alevler, ülkede demokratik bir halk iktidarına, özgür ve mutlu bir yaşama dönüştürmeye engin katkıda bulunmasına en ufak kuşku duymuyor.

Değerli Yoldaş;

Lenin ve Dimitrov Nişanlarıyla ödüllendirilen aynı zamanda çilekeş emekçi Kürdistan halkının değerli bir evladı olması dolayısıyla ayrıca gurur ve sevinç duygularımızı belirtmemize müsaade ediniz. Sizleri tekrar tekrar en içten duygularla kutlar, aracılarımızla, Irak Komünist Partili tüm yoldaşlarla, Irak ve Irak Kürdistanı halklarının mücadelecü tüm evlatlarına dayanışma selamlarımızı iletiriz.

Kardeşçe ve devrimci selamlarımızla.

25 Temmuz 1984

Serhad DİCLE

Kürdistan Öncü İşçi Partisi
Genel Sekreteri

Kürt Halkını...

Baştarafı s. 1'de

Kürdistan ve Türkiye halklarının başına musallat olan ve tüm bölge halklarının baş düşmanlarından biri haline gelen Evren diktatörlüğünün özellikle de Kürdistan halkına yönelik imha politikalarına karşı çıkmak, yurtsever ve demokrat olmanın önemli bir göstergesidir. Faşist diktatörlüğe karşı Türkiye ve Kürdistan halklarının ortak mücadelesini güçlendirilim, bölge halklarının dayanışmasını arttıralım.

ADEN-CEZAYİR ANTLAŞMASI

Dilaver ARAM

İsrail, Orta-doğu'da büyük bir yahudi devleti kurmak yolundaki emellerini gerçekleştirmek, Camp David planına karşı çıkan Arap ülkelerini ve özellikle bu planın en çok karşısında olan Filistin kurtuluş hareketini sindirmek, başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist sistemin bölgedeki etkinliğini kırmak, bölgedeki güçler dengesinde emperyalizmin lehine çevrerek gelişmelerde ABD emperyalizminin etkinliğini sağlamak amacıyla 1982 Haziran'ında Filistin ve Lübnan halkına karşı topyekün bir imha hareketine girişti. Filistin ve Lübnan halkının yiğitçe direnişi, siyonist İsrail'in imha hareketini boşa çıkaramadı. Siyonist imha hareketi, birlerce Filistin ve Lübnanlı emekçinin canına mal oldu. Lübnan baştan başa yıkılıp yıkıldı. Yenilgi Filistin kurtuluş hareketi saflarında geçmişten beri süregelen zaaf ların ve sorunların ön plana çıkmasında etkileyici rol oynadı. Siyonist imha hareketi üzerinden bir yıl geçmeden Filistin kurtuluş hareketinin saflarında ayrılık, silahlı çatışma düzeyinde seyretti. O günlerde toplantı halinde olan Partimiz Merkez Komitesi gelişmelerin tehlikeli bir seyir izlediğine Sonuç Bildirisini-nde dikkatli cekti, ve şöyle dedi: "Partimiz, Ürdün'ün elebaşılığından Filistin halkına, Camp David ve Fahd planları doğrultusunda boyun eğdirme çabalarına karşı olduğu gibi, emperyalist ve siyonist düşmana karşı Filistin halkının ve FKÖ'nün mücadelesinin zaafa uğratılmasında, parçalanmasının büyük bir tehlike olduğuyla parmak basmayı; bunun, düşmana yarayacağı gerçeğini vurgulamayı tarihsel bir görev sayıyor."

Filistin halkının gerçek dostları, Filistin devriminin yaşadığı zorlu süreçte, emperyalizmin, Siyonizmin ve Arap gericiğinin kirli planlarını boşa çıkarmada, Filistin kurtuluş hareketinin birliğine her zamandan daha fazla önem vermektedirler.

Parçalanmış ve ayrı başlara bölünmüş bir Filistin Kurtuluş Örgütü, ABD emperyalizminin, İsrail siyonizminin ve Arap gericiğinin dayatmaları karşısında

duramaz. Filistin Kurtuluş Örgütü, ancak emperyalizme, Arap gericiğine ve siyonizme karşı Filistin halkının bağımsız politikasını güttüğü ve içişlerine müdahale anlamında Arap devletlerinin dayatmalarına boyun eğmediği zaman Filistin halkının çıkarlarına olmayan dayatılmış planlara karşı güçlü durabilir.

Filistin halkının ve O'nun tek ve meşru temsilcisi FKÖ'nün böyle bir politika güdebilmesinde ve örgütsel birliğini pekiştirmesinde Aden-Cezayir antlaşması ileri bir adımdır.

22-27 Temmuz 1984 günlerinde, Aden ve Cezayir'de, Yemen Sosyalist Partisi ile Cezayir Ulusal Kurtuluş Partisi-Cephesi gözetiminde EL FETAH Merkez Komitesi, demokratik ittifakin taraftarı olan Filistin'in Kurtuluşu için Halk Cephesi, Filistin'in Kurtuluşu için Demokratik Cephe, Filistin Komünist Partisi ve Filistin Kurtuluş Cephesi arasında süren toplantılarda FKÖ'nün emperyalizme ve siyonizme karşı ilericil yurtsever temelde birliğinin sağlanması için önemli kararlara varıldı.

Aden ve Cezayir antlaşmasında çıkan sonuçlar, Filistin halkının mücadelesinde savunulması gereken kazanımlardır. Emekçi Filistin halkının davasını boğmak için emperyalizm ve siyonizm binbir türlü karanlık plan çevirirken, onların planlarının boşa çıkartılması için her ojumlu gelişmeye destek olmak, Kürdistan emekçi halkının, İşçi Sınıfı Partisi'nin ve ulusal demokratik güçlerinin görevidir.

Aden-Cezayir Antlaşması İki bölümden oluşmaktadır: Siyasal bölüm FKÖ'nün birliğini sağlamak ve varolan engellerin aşılması için "FKÖ'yü bölmeyi, parçalamayı ve güdümlü merkezler oluşturmamayı hedefleyen her türlü çabayı reddederek Örgütün birliğine, resmîyetine ve kurumlarına bağlı kalınması", Arafat'ın Kahire'ye yaptığı ziyareti mahkum edip, bunun, Filistin Ulusal Konseyi'nin kararlarına tecavüz olduğu ve sonuçlarının FKÖ'yü bağlamadığı gibi,

bu ziyaretin de FKÖ'nün resmî organları çerçevesinde hesabı sorulması gerektiği kararına varılmıştır.

Filistin halkının kurtuluş mücadelesini sağa kaydırmama; Arap gericiği ve ABD emperyalizminin "çözüm" yollarına boyun eğdirme planlarına karşı itifakçılık olarak Mısır'la her türlü bağlarını kesilmesi ve Camp David'in dışlanmasına devam edilmesi kararını almıştır.

Antlaşmada, Filistin halkının, tek meşru temsilcisi FKÖ'nün önderliğinde bağımsız devletini kurması vurgulanırken; emperyalizmin ve siyonizmin "çözüm" önerileri ilişkin de şu kararlara varılmış: "Filistin halkının bağımsız devletini kurma hakkını kullunmseyen Reagan, Camd David ve konfederasyon planlarına karşı çıkılması, FKÖ'nün bağımsız karar alma hakkının korunması" ve "Camd David çizgisini ve politikasını reddeden, özerk yönetim planına karşı çıkan, Reagan planını benimsemeyen, Arap ulusal kurtuluş hareketleriyle, uluslararası dost güçlerle ve özellikle Sovyetler Birliği ile ilişkileri geliştirmeyi içeren, Filistin Ulusal Kongresi'nin 16.kongre kararlarını hayata geçirmek."

Filistin kurtuluş hareketinin Lübnan ve Suriye ile ilişkilerin düzeltilmesini içeren bölüm şöyle dile getirilmiştir: "Siyonist işgal karşı mücadelesinde Lübnan ilericil yurtsever güçlerine destek sağlayarak ilişkileri pekiştirmek; Suriye-Lübnan-Filistin güç birliğini güçlendirmek; Amerikanın etkinliğini, Ketaip'lerin (Lübnan faşistleri-BN) egemenlik planlarını boşa çıkarmak, demokrasiyi geliştirip Lübnan'ın bağımsızlığını ve birliğini güvenceye almak."

Aynı bölümde, Filistin devriminin saflarında baş gösteren bunalımın aşılması için de prensip olarak şu karara varılmış: Devrim safları içinde ayrılıkları silaha sarılarak şiddet yoluyla çözmeye çalışmak, demokratik çözüm ilişkilerini benimseyen Filistin Ulusal Konsey kararlarına ters ve aynı zamanda Filistin devriminin kaderini ve birliğini zedeler."

Metnin Örgütsel bölümünde ise, Filistin Ulusal Konseyi'ne yeni güçlerin alınarak genişletilmesi; Filistin Komünist Partisi'nin Ulusal Konsey içinde bir örgüt olarak tanınması ve sonradan görüşmelerde Konsey içindeki temsilci sayılarının saptanması ve FKÖ'nün siyasal yönetimini

Devamı s. 10'da